

عنوان مقاله:

تحلیل و تبیین طبقاتی ترجیح انتخاباتی

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم اجتماعی، دوره 16، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسنده:

ابراهیم صالح آبادی - استادیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

در بیشتر تحلیل ها و تبیین ها در ایران به صورت نظری ترجیح انتخاباتی بررسی شده است. با توجه به فریبندگی تحلیل طبقاتی و نگرش منفی به تحلیل طبقاتی در ایران به دلیل جایابی آن در دیدگاه مارکسیستی، جامعه شناسان سیاسی چندان به بررسی ترجیح انتخاباتی طبقات توجه نکرده اند و بیشتر، اصحاب رسانه به صورت ژورنالیستی آن را مطرح کرده اند. با وجود چنین محدودیت هایی این مقاله درصدد بررسی ترجیح انتخاباتی طبقات در ایران به صورت تجربی است. در این تحقیق با عملیاتی کردن مفهوم قشر و استفاده از سرشماری های عمومی نفوس و مسکن ایران در سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰، با ترکیب سه معیار «وضع شغلی»، «گروه های عمده شغلی» و «سطح تحصیلات»، ساختار طبقاتی شهرستان های ایران تحلیل می شود و ارتباط آن با ترجیح انتخاباتی دوره های دهم و یازدهم ریاست جمهوری بیان می شود. روش پژوهش این تحقیق، روش تطبیقی درون کشوری است. جامعه آماری همه داده های اسنادی در حداقل ۳۳۵ شهرستان در سال ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ است. نتایج تحقیق در سطح شهرستانی نشان می دهد که ترجیحات انتخاباتی قشرها در ایران، شاهی برای شکل گیری طبقات در ایران است. از راس هرم قشر بندی به پایین، ساختمان طبقات و اقشار به تدریج ضعیف و ضعیف تر می شود؛ به طوری که در حالت عادی نمی توان خصلت ساختاری و گروهی برای قشرهای کارگر تصور کرد. در واقع قشر کارگر از جنس طبقات منطقی است؛ در حالی که قشرهای بالا و طبقه متوسط مجموعه افرادی هستند که مواضع، مضایق و مواهب نسبتا مشترکی دارند و به همین دلیل دارای رجحان ها و منافع مشترک اند.

کلمات کلیدی:

قشر، وضع شغلی، گروه های عمده شغلی، سطح تحصیلات، طبقه، ترجیح انتخاباتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246439>

